CZĘŚĆ XLVI — № 82. ROK 23 — (1852.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z nosseniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 24 Października. / 5 Listopada.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 23 Października. / 4 Listopada.

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ.

i t. d., i t. d., i t. d.,

«Z woli Boga Wszechmogącego Jego Cesarska Wysokość Xiążę Maxymiljan Leuchtenbergski, najukochańszy Zięć Nasz, zszedł z tego świata w dniu 20 bieżącego miesiąca Października, po długiej chorobie. Poddając się z uległością wyrokom Opatrzności Boskiej, której drogi są niezbadane, mamy przekonanie, że wszyscy Nasi wierni poddani wezmą szczery udział w Rodzinnej stracie jaka Nas dotyka i połączą swoje modły z Naszemi o pokój duszy zmarłego.»

Dan w S.-Petersburgu, dnia 20 Października, Roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset pięćdziesiąt drugiego, Panowania Naszego dwudziestego siódmego.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

«MIKOŁAJ.»

Z rozkazu N. Cesarza Jmci w dniu 20 Października Dwór Cesarski przywdział żałobę na trzy miesiące z powodu zejścia Dostojnego Małżonka J. C. Wysokości Wielkiej Xiężny Maryi Mikołajówny, J. C. Wysokości Xięcia Maxymiljana Leuchtenbergskiego.

Kawalerowie przy mundurach będą nosili żałobę według ustanowionego zwyczaju, Damy zaś z następującemi podziałami:

W ciągu pierwszego miesiąca suknie krepowe czarne, stroje głowy czarne.

W ciągu drugiego miesiąca, suknie jedwabne czarne.

W ciągu trzeciego miesiąca, suknie jedwabne czarne, wstążki kolorowe.

— N. Cesarz Jmć Najwyżej raczył rozkazać: z powodu zejścia J. C. Wysokości Xięcia Maxymiljana Leuchtenbergskiego, PP. wojskowi Jenerałowie, Sztab i Ober-oficerowie, oraz urzędnicy Cywilno-wojskowi, mają, od dnia zgonu Jego Wysokości, 20 Października, nosić żałobę przez miesięcy trzy, z następującemi podziałami:

Przed pogrzebem Jego Wysokości — na lewym rękawie i na feldcechu.

W dniu pogrzebu — całkowitą żałobę.

Po pogrzebie, *do upłynienia sześciu tygodni od dnia zgonu* — na lewym rękawie i na feldcechu.

Przez ostatnie sześć tygodni — tylko na rękawie.

Najwyżej zatwierdzony

CEREMONIJAŁ

PRZENIESIENIA i POGRZEBIENIA

CIAŁA

JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI

XIĄŻĘCIA

MAXYMILJANA LEUCHTENBERGSKIEGO.

W dniu na to wyznaczonym, po odprawieniu w pałacu Maryińskim Liturgii świętej, według obrządku Rzymsko-Katolickiej religii, Ciało Jego Cesarskiej Wysokości w Bogu zeszłego Xiążęcia Maxymiljana Leuchtenbergskiego ma być przewiezione dla pogrzebienia do Rzymsko-

Katolickiej kaplicy św. Jana Jerozolimskiego, w korpusie Paziów Jego Cesarskiej Mości znajdującej się, następującym processyonalnym porządkiem:

I. Trzy szwadrony pułku Kozaków Gwardyi.

II. Mistrz Obrzędów konno, w szarfie przez piersi, z krepy czarnej i białej.

III. Oficer stajenny Dworu Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Xiężny Maryi Mikołajówny konno, w mundurze i całkowitej żałobie.

IV. Lokaje i Kamer-lokaje Dworu Jej Wysokości, po parze, w paradnej liberyi.

V. Oficyanci Dworu Jej Wysokości po parze, w żałobie.

VI. Koń wierzchowy J. C. Wysokości pod jeneralskim czaprakiem, prowadzony przez masztalerza.

VII. Herb Xiążęcia Leuchtenbergskiego, niesiony przez Pułkownika z dwóma assystentami rangi ober-oficerskiej.

VIII. Znajdujący się w Petersburgu Szlachta Tambowskiej gubernii i tameczny Gubernijalny Marszałek.

IX. Urzędnicy Kantoru i Koniuszy Dworu Wielkiej Xiężny w mundurach, z żałobą na ramieniu i szpadzie.

X. Urzędnicy Cesarskiej Akademii Kunsztów, w mundurach, z żałobą na ramieniu i szpadzie.

XI. Sztab i ober-oficerowie, oraz Urzędnicy korpusu Inżenjerów górniczych, w mundurach, z żałobą na ramieniu i szpadzie.

XII. Jenerałowie korpusu Inżenjerów Górniczych, w wielkich mundurach, według starszeństwa, po parze, z żałobą na ramieniu i szpadzie.

XIII. Ordery zagraniczne w porządku następującym: Hechingeński Za Zasługę 1 klassy, Saxen-Weimarski Sokoła 1 klassy, Hesski Ludwika 1 klassy, Portugalski Wieży i Miecza 1 klassy, Grecki Zbawiciela 1 klassy, Saski Korony 1 klassy, Neapolitański Ferdynanda 1 klassy, Norwegski Olafa 1 klassy, Szwedzkie: Miecza 3 klassy, Serafinów 1 klassy, Wirtembergski Korony 1 klassy, Bawarski św. Huberta 1 klassy, Prusskie: Orła Czerwonego 1 klassy, Orła Czarnego 1 klassy, Brezylski Krzyża Południowego 1 klassy.

XIV. Ordery Rossyjskie w porządku następującym: Św. Anny 1 klassy, Orła Białego, Św. Alexandra Newskiego, Łańcuch Św. Andrzeja Apostoła z gwiazdą.

Osoby przy orderach i assystenci w mundurach, z żałobą na ramieniu i szpadzie.

XV. Spowiednik Jego Wysokości w karecie parokonnej.

XVI. Rydwan pogrzebowy, zaprzężony sześcią koni, które poprowadzą za cugle sześciu masztalerze w opończach, z rozpuszczonemi kapeluszami. Na koniach czarne gunie, z herbami Xiążęcia Leuchtenbergskiego. Przy słupach baldachimu dwaj Adjutanci Jego Wysokości i dwaj Ober-oficerowie, przy sznurach dwaj Pułkownicy gwardyi.

XVII. Za rydwanem pogrzebowym uda się N. Cesarz Jmć i JJ. CC. Wysokości Wielcy Xiążęta Konstantyn Mikołajowicz, Mikołaj Mikołajowicz i Michał Mikołajowicz i Xiążę Piotr Oldenburgski; wszyscy Jenerał-adjutanci i Fligel-adjutanci, tudzież osoby należące do orszaku Cesarza Jmci i Ich Wysokości, konno.

XVIII. Jedna kompanija Instytutu korpusu Inżenjerów górniczych.

XIX. Pułki 1 lekkiej dywizyi jazdy Gwardyjskiej.

XX. Lekka № 2 baterya konnej artylleryi gwardyi.

XXI. Na ulicach będą rozstawione, z rozrządzenia wojskowej Zwierzchności, ośm bataljonów piechoty Gwardyjskiej i jedna baterya artylleryi gwardyi

XXII. Trumnę wniosą do kaplicy Adjutanci ś. p. Xiążęcia Leuchtenbergskiego, z pomocą osób ku temu oddzielnie wyznaczonych i postawią na przygotowaném w kaplicy miejscu.

XXIII. W kaplicy będą znajdowały się dyżurujące osoby drugiej, trzeciej i czwartej klassy, po jednej z każdej klassy; jeden Szambelan i jeden Kamer-junker Dworu Cesarskiego.

XXIV. Trumna pokryta będzie do połowy Xiążęcą oponą ze złotogłowu, okoloną gronostajami; jeden jej koniec będzie spuszczony aż do podnoża katafalku. Ozdoby orderowe będą uszykowane po obu stronach, według starszeństwa, na taboretach z poduszkami.

XXV. Zewnątrz kaplicy będzie ustawiona straż, od której dwaj podoficerowie stać będą na warcie.

XXVI. Przy trumnie będą stali na warcie sześciu Ober-oficerowie Gwardyi, po trzech z każdej strony i czterej Grenadyerowie z kompanii Grenadyerów Pałacowych, dwaj w głowach, a dwaj w nogach; wszyscy w całkowitej żałobie.

XXVII. Podczas zostawania Ciała w Maryińskim pałacu przed pogrzebem, będą dopuszczane osoby wszelkich stanów, dla oddania czci zwłokom. We wszystkie pomienione dni teatra i wszelkie zabawy będą zamknięte.

XXVIII. W dniu i godzinie na pogrzeb wyznaczyć się mającej, na wezwania rozesłane od Expedycyi Obrzędów, zbiorą się do kaplicy: Damy Honorowe, Kamer-Frejliny, Frejliny, Członkowie Ciała Dyplomatycznego, Członkowie Rady Państwa, Urzędnicy Dworu Cesarskiego Pierwszego i Drugiego stopnia, i Jenerałowie Gwardyi, nieznajdujący się w szeregach.

XXIX. W tymże czasie, wojska, wyznaczone dla oddania honorów wojskowych i mające udział w processyi, będą ustawione z rozrządzenia Władzy wojskowej na oznaczoném miejscu.

XXX. Po skończonych żałobnych pieniach trumna zdjęta będzie z katafalku i poniesiona do grobu przez też same osoby, które wniosły ją do kaplicy.

XXXI. Przy spuszczeniu trumny do grobu, wojska w szeregach znajdujące się dadzą słyszeć bataljowy ogień.

XXXII. Wszystkie udział w żałobnym obrzędzie mające wojska, równie jak i straż przy kaplicy, powinny mieć żałobę według Ustawy.

(Podług powyższego Ceremonijału, pogrzeb J. C. Wysokości Xięcia Leuchtenbergskiego odbył się w dniu 23 Października).

NOWINY DWORU.

W przeszłą Niedzielę, 19 Października hrabia *de Bray*, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Króla Jmci Bawarskiego, za powrotem na swe dyplomatyczne stanowisko, miał zaszczyt być przyjętym przez N. Cesarza, a następnie przez N. Cesarzowę JJ.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, z dnia 17 Października, Zarządzający Brzesko-Litewską Komissoryatską Kommisyą, liczący się w jeździe pułkownik *Witkowski 1*, mianowany Rzeczywistym Radzcą Stanu dla przejścia do służby cywilnej; — Zarządzającym tąż Kommisyą mianowany liczący się w Armii i w Ministerstwie Wojny pułkownik *Samsonow 1*; — 19 Października, Czernihowski Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radzca Stanu *Hesse*, przeniesiony zostaje do służby wojskowej w randze Jenerał-majora i mianowany Wojennym Gubernatorem miasta Czernihowa, z zachowaniem obowiązków Gubernatora Cywilnego; — wykreślony zostaje ze spisów zmarły, Naczelnik artylleryjskich garnizonów okręgu południowego, Jenerał-porucznik *Braker*; — 20 Października, liczący się w jeździe Jenerał-porucznik *Kismer*, mianowany Pierwszym Komendantem Sewastopola.

— Przez Dodatek do Rozkazu dziennego z dnia 20 Października, pułk Kijowski Ułanów przybiera nazwanie pułku Ułanów J. C. Wysokości Xiążęcia Mikołaja Maxymilianowicza.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 14 Października (w Carskiém - Siole), otrzymuje rangę Sekretarza Gubernijalnego, w zamian za stopień Rzeczywistego Studenta, Kurator magazynów zbożowych zapasowych powiatu Włodzimierskiego *Wydżga*; — Za odznaczającą się służbę podniesiony do rangi Radzcy Honorowego, Pomocnik Sekretarza Kancellaryi Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał - Gubernatora Sekretarz Kollegialny *Sinicyn*; — Wolnopraktykujący Lekarz *Karwowski*, mianowany Lekarzem przy dobrach obywatelskich powiatu Sokolskiego; — Dymisyonowany Radzca Honorowy *Dobrowolski*, przyjęty zostaje do służby na Sekretarza Sądu powiatu Słonimskiego; — Otrzymują dymissye: dla słabości zdrowia Witebski Sędzia Sumienia Porucznik *Ciechanowski*, na własną prośbę, Sekretarz Sądu powiatowego Słonimskiego, Sekretarz Kollegialny *Perzanowski*; — Byłemu Witebskiemu Sędzi Sumienia, Assesorowi Kollegialnemu *Hryniewskiemu*, dozwala się nosić w dymissyi mundur, posadzie właściwy; — Zostają zatwierdzeni na urzędach, obrani przez Szlachtę, Kuratorowie Honorowi Gymnazyj: Kowieńskiego (dotychczasowy), Radzca Stanu, Szambelan hrabia *Ogiński*, Wileńskiego, oraz tamecznego Szlacheckiego Instytutu, (nowoobrany) Radzca Stanu *Żyliński*; Deputat od Szlachty Wileńskiej gubernijalnej Drogowej i Budowniczej Kommisyi, (dotychczasowy) Podporucznik *Dzieżyc*; — Wykreśla się ze spisów zmarły Szef biura Kommisyi kwaterniczej Warszawskiej, Sekretarz Gubernijalny *Sadowski*.

— Przez Reskrypta Cesarskie, z dnia 2, 10 i 12 Października, najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Orła Białego, Naczelnik 5 dywizyi artylleryi, Jenerał-porucznik *Iwin*; — Św. Włodzimierza 2 klassy, Naczelnik Okręgów osad wojskowych: czterech ostatnich Noworossyjskiej i pięciu osad Kijowskiej i Podolskiej gubernii, Jenerał-major *Szczerbiński 1*; — Św. Stanisława 1 klassy, Naczelnik 1 Oddziału Czarnomorskiej nadbrzeżnej linii Jenerał-major *Desbout*.

— Przez Ukaz Cesarski, do Kantoru Dworu, z dnia 2 Października uwolniony dla słabości zdrowia, Fligel-adjutant J. C. Mości, i zaliczony do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z rangą Rzeczywistego Radzcy Stanu hrabia *Adlerberg*, mianowany Szambelanem Dworu Cesarskiego.

Rozkaz dzienny P. S.-Petersburskiego Ober-Policmejstra dany do Policyi Stolicy w dniu 20 Października 1852.

«Rozkazem Dziennym z dnia 12 bieżącego Października za № 225 obwieściłem Policyą, że N. Cesarz Jmć, mając wiadomość, że w S.-Petersburgu zjawiły się przypadki cholery, Najwyżej raczył rozkazać, uczynić niezwłocznie rozporządzenie, iżby we wszystkich wojskowych lazaretach, (równie jak i w szpitalach cywilnych), urządzone były, jak i dawniej, osobne oddziały dla zapadających na cholerę, i żeby do tych oddziałów przyjmowani byli chorzy nietylko wojskowi, ale i cywilni, jeżeli z miejsca ich zamieszkania przyleglejsze dla nich będą lazarety wojskowe.

«Teraz, Cesarz Jmć, dostrzegłszy z doniesienia Dyrektora Departamentu Medycznego Ministerstwa Wojny, że robotnik Expedycyi zagotowania papierów Rządowych *Fiodorow*, zachorowawszy na cholerę 17 Października, był odesłany tegoż dnia do 1 lądowego Wojskowego Lazaretu, między innémi Najwyżej raczył rozkazać, iżby niezwłocznie po całém mieście powtórzone było zalecenie we względzie wykonania Monarszego rozkazu, o odsyłaniu cholerycznych do lazaretów najbliższych miejsca ich zamieszkania lub służby.

«W spełnieniu pomienionej woli Cesarskiej, objawionej mnie w dniu dzisiejszym odezwą Pana S.-Petersburskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora № 16,753, polecam S.-Petersburskiej Policyi, co najrychlej obwieścić mieszkańców Stolicy, że chorzy, mający symptomata charakteryzujące cholerę, będą przyjmowani tak do bliższych lazaretów wojskowych: 1 Lądowego, Preobrażeńskiego, Siemionowskiego, Izmajłowskiego, Finlandskiego, Grenadyerskiego, Litewskiego, Konnogwardyjskiego i 2 Lądowego, jak równie i do szpitalów miejskich.»

Konkurs do Katedry Matematyki stosowanej w Cesarskim Uniwersytecie św. Włodzimierza.

«Życzący zająć katedrę Matematyki stosowanej powinien przedstawić przed 1 Marca 1853 roku do Rady Cesar-

skiego Uniwersytetu św. Włodzimierza. 1.) Patent na stopień naukowy Doktora albo Magistra i dyssertacyą, za którą takowy stopień był udzielony; — 2.) Dzieła drukowane lub pisane, dowodzące jego zdolności i wiadomości; — 3.) Szczegółowy programmat kursu Uniwersytetskiego Matematyki stosowanej. Prócz tego, ubiegający się, stosownie do § 78 Ogólnej Ustawy Cesarskich Uniwersytetów Rossyjskich, obowiązany jest dać trzy lekcye na probę w jednym z Ruskich Uniwersytetów.

«Na zasadzie § 76 tejże Ogólnej Ustawy, nikt niemoże zostać Professorem Zwyczajnym ani Nadzwyczajnym, kto nie posiada stopnia Doktora tego Fakultetu, do którego katedra należy. Dla otrzymania posady Adjunkta, trzeba mieć przynajmniej stopień Magistra. W Uniwersytecie św. Włodzimierza Professor Zwyczajny pobiera rocznie 1,200 rubli srebrem gaży i 150 rub. sr. na mieszkanie; Professor Nadzwyczajny 800 rub. sr. gaży i 120 rub. sr. na mieszkanie; Adjunkt 600 r. sr. gaży i 90 r. sr. na mieszkanie. Professor Zwyczajny liczy się ze swej posady w VII klassie, z munduru w VI rzędzie; Professor Nadzwyczajny i Adjunkt liczą się z posady w VIII klassie, z munduru w VII rzędzie. Przy uwolnieniu z Uniwersytetu, ten kto wysłużył w obowiązku Nauczającego (Преподаватель) piętnaście lat, otrzymuje jednę trzecią gaży jako dożywotnią pensyą, kto wysłużył dwadzieścia lat, dostaje dwie trzecie, a kto wysłużył dwadzieścia pięć lat, całkowitą gażę. Pensya, wyznaczona Nauczającemu, w przypadku jego śmierci, przechodzi na żonę i nieletnie dzieci.»

—

W gazecie Handlowej Petersburskiej ogłoszono co następuje:

«Na mocy artykułów 877 i 878 Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego, tudzież artykułów 1340 i 1341 Ustawy Celnej Cesarstwa, (Układu Praw Tom VI), Kupcy obowiązani są przesyłać Kiachtińską herbatę z gubernij wewnętrznych do Królestwa Polskiego i do zachodnich, nadgranicznych gubernij Cesarstwa, tudzież na powrot, nieinaczej, jak w tych samych skórzanych pudłach (cybikach) i w tém samém upakowaniu, w jakich odbierają takową herbatę z Kiachty, z zachowaniem plomb, przyłożonych przez Komorę Kiachtińską; jeżeli zaś Moskiewscy i Petersburscy kupcy, jako celniejsi z Kiachtą handlarze, uznają za dogodniejsze wysyłać Kiachtińską herbatę do Królestwa Polskiego i Gubernij Zachodnich nie w całkowitych pudłach, ale w innem upakowaniu, to się im dozwala, ale z zastrzeżeniem, iż pudła nierozpakowane mają być przedstawiane do Komor Moskiewskiej lub Petersburskiej, gdzie, po obejrzeniu takowych i przesypaniu herbaty do innych paków, będą przyłożone do tych ostatnich komorne plomby lub pieczęci, według większej dogodności. Wszelkie przeto przewożone w Królestwie Polskiém i gubernijach Zachodnich z jednych miast i miasteczek do drugich, również wywożone ztamtąd do Cesarstwa, herbaty jakiegokolwiek gatunku, nie w należytém upakowaniu i nieopatrzone plombami komor Kiachtińskiej, Moskiewskiej, lub Petersburskiej, tudzież jeżeli same paki będą otwarte, mają być na mocy art. 879 Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego i art. 1342 Szóstego Dalszego Ciągu Ustawy Celnej Cesarstwa, uznawane za przemycone i ulegać konfiskacie, na zasadzie prawideł Celnych, z uzyskaniem od przewożących po trzy ruble srebrem od funta.

«Tymczasem, do wiadomości Departamentu Zagranicznego Handlu doszło, że kupcy Moskiewscy i Petersburscy, wysyłają rozmaite herbaty do Królestwa Polskiego i gubernij Zachodnich w funtowych paczkach, zaplombowanych samemi tylko kupieckiemi cechami, bez komornego sztempla. Gdy drukowane etykiety, któremi zwykle paczki bywają opatrzone, oraz kupieckie cechy i ausztuchy, przy takich herbatach w tym kraju znajdujące się, częstokroć bywają podrabiane, przeto w razie zatrzymania transportu herbaty z kupieckiemi etykietami, plombami, i ausztuchami, lecz bez plomb Komornych, takowe herbaty, z mocy przytoczonych postanowień, powinny ulegać konfiskacie z uzyskaniem sztrafu.

«Z tych powodów Departament Handlu Zagranicznego uznaje za potrzebną obwieścić handlarzy, iż przy wysyłaniu herbaty do Królestwa Polskiego i gubernij Zachodnich, powinny być pilnie przestrzegane prawidła, zawarte w 877 i 878 artykułach Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego i artykułach 1340 i 1341 Ustawy Celnej Cesarstwa (Układu Praw, Tom VI), we względzie sztemplowania herbaty i że w razie zatrzymania takowej bez plomb Celnych, takowa herbata będzie skonfiskowana z uzyskaniem od właścicieli lub przewożących sztrafu, w ścisłem zastosowaniu się do Ustawy Celnej.»

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 12 (24) Października.

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego,
Z dnia 27 Września (9 Października) 1852 r.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Sędzia Sądu Kryminalnego, pełniący obowiązki Inkwirenta w Kommisyi Śledczej, przy boku Namiestnika Królestwa ustanowionej, Magister Prawa Ignacy Bruszewski pełniącym obowiązki Sędziego Sądu Apelacyjnego z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach, aż do dalszego rozporządzenia, i Podprokurator przy Trybunale Cywilnym gubernii Warszawskiej w Warszawie Antoni Szabrański, pełniącym obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Kontroler Stanisław Kurczyński, pełniącym obowiązki Referenta w Wydziale Kontroli Kommisyi Skarbu; Sekretarz Marceli Presser, pełniącym obowiązki Kontrolera; Adjunkt Teofil Nowosielski, pełniącym obowiązki Sekretarza;

i Dyetaryusz Karol Żukowski, pełniącym obowiązki Adjunkta w tymże Wydziale; Sekretarz w Wydziale Kontroli Kommisyi Skarbu August Małowieski, pełniącym obowiązki Kontrolera Kass i Rachunkowości w Rządzie Gubernijalnym Płockim; Kontroler Kassy powiatu Płockiego Maryan Kwasiborski, pełniącym obowiązki Rendanta Składu Głównego Stempla przy Rządzie Gubernijalnym Płockim; spadły z etatu Kontroler Skarbowy w Kraśniku Julian Czajkowski, pełniącym obowiązki Kontrolera Kassy powiatu Płockiego; Archiwista w biurze Naczelnika powiatu Rawskiego Walenty Makowski, pełniącym obowiązki Rachmistrza Propinacyjnego w temże biurze, i Podpisarz Sądu pokoju Okręgu Wartskiego Leon Świętochowski, pełniącym obowiązki Adjunkta Sekcyi Prawnej w Wydziale dóbr i lasów w Kommisyi Skarbu.

Przeniesieni: dla dobra służby: Pomocnicy Rewizorów Skarbowych: Okręgu Radomskiego Wincenty Siennicki, na pełniącego obowiązki takiegoż Urzędu do Okręgu Konińskiego, i Okręgu Konińskiego Jan Rycerski, na pełniącego obowiązki takiegoż Urzędu do Okręgu Radomskiego.

—

Najjaśniejszy Pan, przychylnie do przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej dozwolić raczył przebywającemu w Paryżu wygnańcowi Polskiemu, Mikołajowi Pichruszyńskiemu, powrocić do Królestwa, bez pozostawienia mu atoli prawa legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego i bez powrocenia mu konfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła co następuje: Stanisław Szczepanowski, syn dziedzica dóbr Pierzchnia w gubernii Radomskiej, zbiegły w r. 1849 za granicę, który w 1851 z Prus odesłany do Kalisza, zdołał ujść z pod aresztu, i którego obecność w kraju odkrytą być nie może, ulega karze konfiskaty majątku, bąć już zasekwestrowanego bąć następnie jeszcze wykryć się mającego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych. Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotecznych, należących do Stanisława Szczepanowskiego, winny być, na mocy niniejszego postanowienia, we właściwych xięgach wieczystych na imie Skarbu Królestwa przepisane.

— Następujący Fabrykanci Królestwa za przedstawione przez siebie na powszechnej Wystawie w Londynie wyroby mają przysądzone przez Królewską Kommisyą tejże Wystawy, nagrody, a mianowicie: Medale 2 klassy: Fabryka obić papierowych Sukcessorów Rahn i Vetter w Warszawie, za obicia; Hugo Stier, Fabrykant mydła toaletowego w Warszawie, za mydło; Izrael Staffell, Zegarmistrz Warszawski, za maszynę rachunkową; Adolf-Gotlieb-Fiedler, z m. Opatowka w gubernii Warszawskiej, za wyroby wełniane. Listy pochwalne: Zakłady Rządowe Górnicze, za galman; Fabryka Cukru w Sokołowie gubernii Lubelskiej, Hirschmana, Hirschendorfa i Rawicza za cukier burakowy; Jan Müller (syn), Majster Szewiecki w Warszawie, za obuwie.

BANK POLSKI.

«Podaje do powszechnej wiadomości, że w dalszem wykonaniu Najwyższych Ukazów z dnia 26 Stycznia (2 Lutego) i 3 (15) Września 1841 roku, wypuszczone zostają w obieg dnia 21 Października (2 Listopada) r. b. bilety Bankowe wartości dwadzieścia pięć rubli srebrem. W myśl postanowienia Rady Administracyjnej dnia 21 Września (5 Października) 1841 roku rozwijającego też Najwyższe Ukazy, rzeczone bilety mają papier koloru perłowego, są kształtu podłużno-kwadratowego, $4\frac{1}{2}$ cali wysokie a $6\frac{3}{4}$ szerokie, Cechy w nich, ozdoby i napisy są następujące:

1.) Znaki wodne.

Znaki wodne w papierze jedne są ciemne, drugie jasne, wyobrażają w pośrodku samym orła ciemnego dwu-głównego, czyli herb Królestwa, po obu jego stronach liczby arabskie 25, przezroczyste, pod któremi z jednej strony w języku Rossyjskim mieści się napis literami egipskiemi Рубл. Сер., z drugiej zaś strony temiż literami po polsku Rubl. Sre. W około ramka, składająca się z arabesków ciemnych i jasnych, w czterech jej rogach liczba arabska 25, przezroczysta.

2.) Ozdoby i napisy.

a.) *Strona główna biletu.*

Główna strona biletu czyli text, powleczona jest siatką formy ośmio-kątnej, koloru jasnokarminowego, w środku górnej połowy znajduje się mała tarcza okrągła giloszowana, zaś w dolnej tarcza owalna większa.

U góry biletu znajdują się umieszczone po bokach z jednej i drugiej strony następujące napisy, jeden rossyjski:

«Польскій Банкъ выдаетъ предъявителю двадцать пять Рублей Серебромъ считая одинъ рускій фунтъ чистаго серебра въ $22\frac{34}{45}$ Рубля,» — i drugi polski:

«Bank Polski wypłaci okazicielowi dwadzieścia pięć rubli srebrem według stopy po $22\frac{34}{45}$ z funta wagi ros: czystego srebra,» w ramkach złożonych z delikatnych łuków, nad ich wierzchem korona Królestwa z dwiema wijącemi wstęgami. Napisy te umieszczone są na tle perłowem papieru, tak że siatka różowa styka się szczelnie z łukami ramki wokoło napisu, lecz pod niemi nie przechodzi. Pomiędzy temi napisami powyżej ich poziomu, mieści się orzeł dwu-głowy czyli herb Królestwa.

Pod temi napisami i orłem, znajduje się duża winieta złożona z liści arabeskowych, mieszcząca w sobie trzy tarcze, jednę w środku owalną większą, w niej liczba arabska 25, otoczona giloszunkiem koloru karminowego wyciętym w wklęsłe zęby, które wpadają w zęby czarne i szczelnie z niemi się stykają.

Dwie skrajne okrągłe mniejsze giloszowane tarcze, w nich z jednej strony napis: «Roku» w drugiej «1848» oznaczające rok fabrykacyi biletów 25-rublowych.

Pomiędzy napisami a końcami dużej środkowej winiety, znajdują się po obu stronach numera biletów.

Pod dużą środkową winietą z jednej strony umieszczony

jest napis w jednym wierszu pismem francuzkiem *Rond* zwanem: Prezes Banku» w drugim: «Dyrektor Banku» po drugiej stronie odpowiednio poprzednim wierszom, gryfy Prezesa i jednego z Dyrektorów Banku; pod napisem Prezes Banku i Dyrektor Banku i gryfami Prezesa i Dyrektora, w samym środku wyciśnięty jest, na kolorze perłowym papieru, suchy stempel, wyobrażający herb Królestwa z napisem: «Bank Polski.»

Wokoło biletu znajduje się ramka wązka, czworograniasta, podłużna, w której 4 rogi są wystające. W tych czterech rogach umieszczone są 4 owalne tarcze, równej wielkości, wsparte arabeskami; w każdej z nich liczba arabska 25, otoczona giloszunkiem koloru karminowego, wyciętym w wklęsłe zeby, wpadające w czarne zęby szczelnie się z sobą stykające.

b.) *Odwrotna strona biletu.*

Na tej stronie, drukowanej farbą koloru orzechowego, jest w samym środku ozdoba z arabeskami, w drobne linie równoległe rznięta; powyżej i poniżej tej ozdoby liczba 25 arabska z takich linij złożona, nad wierzchnią liczbą napis literami drukarskiemi w języku angielskim: «Bank-note Twenty Five Rubles Silver Kingdom of Poland» pod dolną liczbą napis w języku Rossyjskim: «двадцать пять руб. сер.» a pod tym napisem polski: «Dwadzieścia pięć rubli srebrem.» Po prawej i lewej stronie środkowej ozdoby znajdują się winiety, złożone z dwóch skrajnych okrągłych tarcz giloszowanych i trzeciej między temi owalnej, ozdobione liśćmi arabeskowemi, rzniętemi w drobne równoległe linijki; w środku dwóch okrągłych tarcz liczba arabska 25, w owalnej liczba rzymska XXV, nad i pod temi winietami, są napisy w łuk wygięte, z lewej strony w języku francuzkim: «Bilet de Banque Vingt Cinq roubles argent Royaume de Pologne,» z prawej zaś strony w języku niemieckim: «Bank-billet fünf und zwanzig Rubel Silber Koenigreich Polen.»

Ręczny podpis Naczelnika lub Kontrolera Wydziału Biletów Bankowych, znajduje się na odwrotnej stronie biletu, na dole, po lewej ręce ukośnie z dołu do góry. Nowe te bilety dwudziesto-pięcio rublowe wszelkich tych samych praw co i dawniejsze używają, przyjmowane będą we wszystkich kassach skarbowych na równi z monetą brzęczącą a w Kassie Banku wymieniane będą na gotowiznę, w zwykłych godzinach dni powszednich, na każde żądanie i bez żadnego potrącenia. Wypuszczanie zaś ich następować będzie w miarę wycofujących się z obiegu zzużytych innych biletów Bankowych.»

Prezes, Radzca Tajny, *J. Tymowski.*
Za Naczelnika Kancellaryi, Radzca Honorowy, *A. Heppen.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Piszą z Wiednia, że Konferencye Celne, nie rozpoczną się tam aż w końcu Października.

— Gazeta jedna Hamburska zapewnia, że w razie jeżeli Rząd Pruski nie zechce odstąpić od swoich postanowień, Austrya niechybnie otworzy swe granice krajom skoalizowanym od 1 Stycznia 1854 i zawaruje im dotychczasowe ich dochody Celne do pewnej oznaczonej wysokości.

— Król Jmć Othon wyjechał z Munich 13 b. m. w powrocie do Grecyi.

— Tegoż dnia Król Bawarski wyjechał do Palatynatu.

— Nietylko Rząd Pruski zabronił swoim poddanym pobytu w Szwajcaryi, ale i inne Rządy Niemieckie dały rozkaz swoim Poselstwom niewizowania pasportów robotników, udających się do tegoż kraju. Powodem do tego rozporządzenia są knowania socyalistowskie, których Szwajcarya nie przestaje być ogniskiem.

— Sądzą że w Gabinecie Pruskim zajdzie niezwłocznie zmiana. Do tego wniosku daje powód łaska, której u Króla Jmci używać się zdaje P. Radowitz, znany nieprzyjaciel Pierwszego Ministra, P. de Manteuffel.

— Dowiadujemy się że Cesarz Austryacki odłożył swą podróż po Kroacyi i Esklawonii do przyszłej wiosny i wtenczas zwiedzi zarazem Dalmacyą.

FRANKFURT. Trzydziestu trzej izraelici z najznakomitszych obywateli Frankfurtskich i 456 innych mieszkańców tegoż wyznania zanieśli do Senatu protestacyą przeciw postanowieniu, które pozbawia ich praw obywatelstwa, zaręczonych im na równi z mieszkańcami wyznań chrześciańskich. Zapewniają, że jeden z najbogatszych bankierów naszego miasta, wyznania starozakonnego, zamierza przenieść się na stały pobyt do Włoch.

— Xiężna d'Orléans przybyła 24 Października do Frankfurtu z dwóma swemi synami i miała ztamtąd wyjechać 26 tegoż miesiąca. Królowa Marya-Amalija, która przybyła przed swoją synową, miała puścić się w dalszą podróż 25 Października.

DANIJA.

Na posiedzeniu 20 Października Sejm zamknął nareszcie rozprawy nad swoim regulaminem przez przyjęcie takowej ustawy. P. Clausen został obrany Prezesem połączonego Sejmu i wyznaczono Kommisyą z 25 Członków dla przedstawienia wniosków w przedmiocie sposobu odbywania rozpraw nad Poselstwem Królewskiém o następstwie Tronu.

ANGLIJA.

LONDYN, *22 Października.* Królowa raczyła nadać order Podwiązki, wakujący po Xięciu Wellingtonie, Margrabi Londonderry.

— Stowarzyszenie *Trinity Corporation*, założone przed kilku wiekami, którego celem jest budowanie latarni morskich, oświecanie brzegów Anglii i opiekowanie się w ogólności sternictwem, obrało jednomyślnie Xięcia Alberta swoim Wielkim Mistrzem, na miejsce Xięcia Wellingtona.

— J. K. W. Xiążę Cambridge mianowany został Głów-

nym Nadzorcą (Ranger) parków Saint James, Green i Hyde-park, też na miejsce zmarłego Xięcia; inna pozostała po nimże godność Lorda Namiestnika Hampshire'u, będzie nadana, jak twierdzą, Margrabi Winchester.

— Pogrzeb Xięcia Wellingtona odbędzie się 16 Listopada; ciało będzie przeniesione z Apsley-house do Whitehall, gdzie pozostanie czas jakiś wystawione. Izby Parlamentu będą towarzyszyły pogrzebowi tylko przez deputacyą; obrzęd będzie całkiem wojskowy. Teraz już toczą się targi o najęcie okien w domach położonych na drodze, którędy cug będzie przechodził. Kilku właścicieli domów odmówiło już summy 300 i 500 funtow sterl. (7,500 i 12,500 fr.) ofiarowane im za piętra tych domów na dwie godziny.

Londyn, 23 Października. Zdaje się być rzeczą pewną, że za otwarciem Parlamentu zadane będą przez Oppozycyą pytania Ministrom we względzie zmiany formy Rządu, gotującej się we Francyi, mianowicie, czy nowy Rząd Francuzki ma zamiar nietykalnie zachować traktat 1815 roku co do interesów i granic territoryalnych, i że Ministrowie dadzą w tym względzie kategoryczną, zaspokajającą odpowiedź.

— Powszechne wrażenie zrobiło oświadczenie przez majora Beresford, Ministra Wojny, na jednej uczcie publicznej, że Członkowie Gabinetu, przed wejściem jeszcze do składu Rządu, nazawsze się wyrzekli zasad protekcyonistowskich, i nie myślą ani się kusić o wznowienie cła od zbóż przywozowych. Dwuwykładność oświadczeń, w Parlamencie uczynionych w tym względzie przez Pierwszego Ministra, majaczenie Ministra Skarbu Pana Disraeli, z jednej strony utrzymywały partyą rolniczą w pewnej niewygasłej nadziei, a z drugiej dawały oręż Oppozycyi, która przed klassą przemysłową nieprzestawała powtarzać, że wolność handlu jest zagrożona przez przyjście do władzy Torysów. Dziś, po tak otwartej mowie majora Beresford, zawziętego torysa i niegdyś protekcyonisty, zresztą człowieka znanego ze swej otwartości i prawdomówności, upadły i nadzieje rolników i umilkło ulubione hasło Oppozycyi. Ta ostatnia musiała więc szukać innego i zdaje się iż je znalazła. Teraz okrzykiem jej jest: «Równość religijna.» Pod tém to hasłem sir James Graham zbiera pod swoją chorągiew i katolików Irlandskich i odszczepieńców (dissidents) panującego Kościoła, którzy są dość liczni w Parlamencie i wystąpi przeciw Gabinetowi w imię zrównania wszystkich wyznań z anglikańskiém, co do praw i przywilejów. Niemożna odmówić tej taktyce wielkiej zręczności i oppozycya tego rodzaju nie może nie być groźną dla Gabinetu Derby.

— Lord Londonderry, który oddawna starał się u Rządu Francuzkiego o wypuszczenie Abdel-Kadera z więzienia, napisał list do Prezydenta Bonaparte, dziękując mu za udzielenie Emirowi swobody.

— Admiralicya otrzymała depeszę, datowaną 12 Sierpnia z Gods-haven w Grenlandyi, przez którą Dowodzca Mylefield donosi, że po naprawieniu niektórych uszkodzeń, ucierpianych przez jego okręt *Isabel*, wypłynie niezwłocznie przez ciaśninę Smith w dalszą podróż na odszukanie sira Johna Franklina. P. Mylefield dodaje, że nie widział powracającego żadnego z okrętów, które popłynęły na połnoc ku Melville-bay i że z tego wnieść należy, iż nakoniec udało im się odkryć przejście, od tak dawna szukane, które im pozwoli powrócić stroną północną.

FRANCYA.

PARYŻ, *25 Października.* Szereg zmian zapowiedzianych w wyższych sferach Sądownictwa już się rozpoczął. Monitor wczorajszy zawiera spisy urzędników nowomianowanych i spisy uwolnionych z powodu podeszłego wieku. Nowe mianowania pochwalane są w ogólności przez opiniją publiczną.

— Zapewniają że nowy Cesarz Francuzów nie ma zamiaru wskrzeszania dawnych wielkich dygnitarstw, że nie będzie ani Arcy-Kanclerza, ani Arcy-Podskarbiego; podobno że nie będzie nawet Szambelanów.

— W korrespondencyi z Paryża, z dnia 19 i 20 Października, ogłoszonej w gazecie Powszechnej Augsburskiej, donoszą: «Odebrano w Paryżu ważną wiadomość z Rzymu, że gdy Cesarstwo i Cesarz Francuzów zostaną należycie ustalone i uznane przez wielkie Mocarstwa, Ojciec święty nie będzie widział żadnej trudności zjechać osobiście dla ukoronowania nowego Monarchy.»

— Gazeta *Pays* od dziś przybiera tytuł *Dziennika Cesarstwa* (Journal de l'Empire). Wydawca gazety zapewnił jej ten tytuł aktem notaryalnym.

— Potwierdza się pogłoska, o mniej więcej rozciągłej amnestyi dla wszystkich osób wywołanych z kraju, i o przywołaniu na powrot wygnanych jenerałów. Niewiadomo tylko jak to rychło nastąpi; domyślają się że ten wielki akt przebaczenia nastąpi wraz z ogłoszeniem zmiany formy Rządu.

— Miasto Brussa, dokąd ma być przeniesiony Abdel-Kader, jest jedném z najważniejszych miast Turcyi Azyatyckiej; leży u stop góry Olympu, liczy do 100,000 mieszkańców. W odległej starożytności było stolicą Królów Bithynii, później, w wiekach średnich, było stolicą całego Państwa Ottomańskiego, aż do wzięcia Andrinopolu. Niedaleko jest Isnik (Nicea), dziś nędzna mieścina, tak sławny w historyi Kościoła; tam bowiem, w roku 325 odbył się pierwszy chrześciański Sobor powszechny.

Paryż, 26 Października. Monitor dzisiejszy zawiera notę, urzędowie zaprzeczającą pogłosce, rozpuszczonej przez rozmaite gazety, o niezwłoczném udaniu się Prezydenta Bonaparte w podróż do północnych prowincyj.

— Ministrowie, w korrespondencyach między sobą, zaczynają już dawać sobie wzajemnie tytuł Jaśnie Wielmożnych (Excellence), który jeszcze za Ludwika Filippa został zniesiony.

— *Journal des Débats*, zwraca znowu uwagę na ogromne ilości złota, wydobywane w Kalifornii i na nieuchronne poniżenie wartości tego metallu, które ztąd nastąpić powin-

no, a które wymaga rychłej reformy naszego systematu monetarnego.

— Przed wyjazdem na mieszkanie do Brussy, Abdel-Kader odwiedzi Paryż, którego jeszcze nie widział.

— Pod wpływem powszechnego spokoju i bezpieczeństwa przemysł i handel nie przestają coraz dzielniej się rozwijać. Dowodzi tego dochod Celny, który w dniu 30 Września wyniosł 103 miljony fr. kiedy w roku 1851 o tejże epoce cyfra jego była 87 miljonów. Liczba okrętów przybyłych po tenże dzień do portów wynosi 14,395 to jest przeszło o 1,100 więcej niż w roku przeszłym. Zarząd Banku Ziemskiego Paryzkiego bardzo jest czynny; zbiera się co dnia. Na jedném tylko posiedzeniu zeszłego Czwartku, postanowił wydać 1,100,000,000 fr. pożyczki. Ale symptomatem najwymowniejszym jest trudność, jakiej doznają kupcy handlujący przedmiotami wpół przemysłowemi, wpół-artystycznemi, które nazywają *towarami Paryzkiemi*, (article de Paris. Wielu z nich dla niedostatku robotników, nie będą mogli wypełnić kontraktów, które pozawierali na dzień Nowego Roku.

— Konsul Jeneralny i Sprawujący interessa Francyi w Rplitej Równika (Eguador) P. de Montholon, zerwał wszelkie z tamecznym Rządem stosunki i wraca do Paryża. Niesnaski między tym dyplomatą i Rządem Eguador datują od wyprawy dokonanej przez jenerała Florès przeciw Rplitej. Konsul dawał u siebie przytułek osobom podejrzanym; po zwycięztwie odniesionem nad jenerałem Florès, P. de Montholon był żelżony mową, mianą w nocy pod oknami jego domu, przez jednego z wyższych urzędników kraju, i która zjednała żywe oklaski. Domaganie się jego o zadośćuczynienie nie zostało zaskutecznione i nazajutrz potém P. de Montholon opuścił Guayaquil.

WŁOCHY.

SARDYNIJA. Rząd nasz, dotąd zachowujący ścisłe milczenie we względzie prośb nadsyłanych z rozmaitych prowincyj i od municypalności, o zabranie na Skarb dóbr duchownych, obwieścił swoje w tej mierze postanowienie okolnikiem, wydanym do Intendentów jeneralnych. Rząd nie przychyla się do prośb pomienionych i zapowiada, iż projekt o zabraniu dóbr duchowieństwa na Skarb wcale na przyszłą sessyą Parlamentu wniesiony nie będzie.

Taki krok ze strony Rządu Sardyńskiego znacznie zapewna przyłoży się do załatwienia nieporozumień między tym Rządem a Dworem Rzymskim, zaszłych z powodu nowoprzyjętego przez Izby Sardyńskie prawa o małżeństwie.

AMERYKA.

Odebrano pocztę z New-Yorku, z dnia 19 Października. Wielkie poruszenie umysłów panowało z powodu niewpuszczenia do portu Hawany na wyspie Kuba, okrętu Stanów *Crescent City*, który zmuszony był wyjść na powrot w morze wśród okropnej burzy. Z tego powodu odbył się w Nowym Orleanie wielki meeting, na którym 10,000 zebranych osób postanowiły prosić Rząd o dzielne ujęcie się za wyrządzoną banderze amerykańskiej krzywdę.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

LONDYN, *26 Października*. Do Southampton przybył statek parowy *Tagus* z Lizbony. Na nim przyjechał Xiążę Terceiry dla reprezentowania Portugalii na pogrzebie Xięcia Wellingtona.

— Podług *Sun* Ministrowie mają wnieść bill o zapobieżeniu wdawaniu się xięży katolickich do wyborów Parlamentowych.

PARYŻ, *27 Października*. Na dzisiejszej Giełdzie 4½ procentowe 106 franków 55 centimów;—3-procentowe 82 fr. 05 centimów.

TRIEST. Depesza telegraficzna z Triestu donosi, że Król Jmć Othon Grecki odpłynął ztamtąd 24 Października do państw swoich, na okręcie parowym *Othon*.

WENECYA, *17 Października*. Ostateczna organizacya sądowa dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego została ogłoszona. Przywraca ona rzeczy do stanu, w jakim były przed rewolucyą.

KONSTANTYNOPOL, *10 Października* Korrespondent gazety *Constitutionnel* donosi za rzecz najpewniejszą, że nowa pożyczka Turecka nie zostanie zaratyfikowana. Postanowienie to, jak twierdzi korrespondent, uchwalone zostało na posiedzeniu nowej Rady dnia 9 Października. Konieczność, dla której Porta miała zaciągnąć pożyczkę za granicą, będzie złatwiona ofiarami dobrowolnemi i pożyczką wewnątrz kraju. Sułtan dał pierwszy przykład, przysławszy do mennicy całe swoje srebro stołowe dla przebicia na pieniądze. Minister Skarbu nie przyjął tego daru, mówiąc, iż stan rzeczy nie jest do tyla zrozpaczony. Po Sułtanie, Wielki Wezyr i kilku bogatych paszów złożyli 40,000,000 piastrów, tyleż miano pożyczyć u czterech bankierów Ormiańskich na 6 procent. Rachowano też na awansie haraczu przez Paszę Egyptu.

Odmówieniu ratyfikacyi służy za pozor, przekroczenie jakoby przez osoby układające się danych im umocowań, ale prawdziwą przyczyną jest wstręt, jaki ma narod turecki od pożyczek zagranicznych i niewiadomość korzyści z nich odnoszonych.

— Gazeta Odeską pod datą 14 Października ze Stambułu donosi, że wyrokiem Sułtana, były Gubernator Bosnii, Weli-pasza, mianowany jest Posłem Porty w Paryżu, na miejscu Xięcia Callimachi, który był tylko Posłem nadzwyczajnym i Ministrem pełnomocnym.

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

Позволяется печатать. 23 Октября 1852 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.